

Umbra ta e nepătrunsă

MarianP

Umbra ta e nepătrunsă

Ca și cum noaptea polară
Te-ar ascunde printre ceturi...
Umbra ta e foc în ghețuri
Iar a mea-i de dor povară.

Ca și cum prin ape repezi
Umbra ta vâslește surdă,
Pân'și stropilor le-e ciudă
Că-ți lucesc pe suflet lespezi.

De-undeva, din taină plânsă
Tu ai vrea să muți pereții
Singurului zbor al vieții,
Umbra ta e nepătrunsă.

Ca și cum s-ar face piatră
Umbra ta-n nisipul nopții,
Tu fugind de stâlpii sorții
Risipit-ai foc din vatră.

Ca și cum fântâni secate
De o umbra-uscăciunii
Nu mai udă roș petunii
Căci dorințele-s uitate...

Stau pe marginea furtunii
Vântul suflă oțelirea,
Umbra ta mi-e răstignirea
Iar a mea-i moartea minunii.

Obosesc de ca și cum
Mă închin potrivniciei...
Umbra ta-i sora pustiei,
Amintirea-ți chip de fum.

Umbra ta e lac de ploaie
Ca și cum s-ar vrea ocean
Eu îți strig că vreau alean,
Vocea mea-i umbră pe-o foaie.

Ca și cum să-ți știu aș vrea

Noaptea nopții muribundă...
Doar atunci umbra-ți fecundă
S-ar topi în umbra mea...

Marian Puscasiu
Aprilie 2015